

at opføre sig ordentligt og gøre det, som de allerede for længst burde have gjort. Det er et principielt skråplan. Det ville jo ende med, at vi skulle til at betale folk for at lade være med at køre over for rødt lys, eller hvad det princip nu kunne føre ud i.

Så som almindeligt lovgivningsprincip ville det i hvert fald efter Enhedslistens synspunkt medføre mange betænkeligheder. Hvis det nu bare hjalp noget, det, som Kristeligt Folkeparti foreslår, men dér har vi altså den betænkelighed, at det i realiteten ikke vil ændre billedet, for jeg tror ikke, at motivationen hos de udlejere, der i forvejen ikke har villet medvirke, er god nok.

Der er nogle udlejere, der jo har udlejet, og som ikke forsøger på at holde flygtninge og indvandrere ude – der findes jo også anstændige mennesker blandt udlejere – men dem, som har vist sig ikke at ville, tvivler vi altså stærkt på at den her bonus i realiteten ville kunne bevæge til det. Guleroden vil nok ikke rigtig hjælpe, og dér må der altså kraftigere midler til, er jeg bange for.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil først takke for de positive ord om intentionen. Jeg synes, de har lydt ganske bredt.

Når det så gælder den konkrete udformning, er det jo interessant at høre alle de forskellige tilhængere af, at vi må gøre noget. Det har der lydt mange ord om i de adskillige timer, hvor vi har drøftet det, men når der så kommer et konkret forslag, er der ingen, der rigtig har lyst til at bide til bolle.

Og det noterer jeg så, men jeg har ikke hørt andre konkrete forslag, ud over tvangsløsninger. Og vil man ikke tvangsløsninger, er jeg stadig optaget af at høre, hvad man så vil gøre. Det synes jeg er det interessante spørgsmål. Nej til tvang, så må vi gøre noget. Og dér må man da sige – og det vil jeg sige som et svar til hr. Keld Albrechtsen – at der er ganske mange private udlejere, der har påtaget sig opgaven.

Så det, jeg lægger op til her med dette forslag, er, at nogle går videre. Og hvis man mener som hr. Keld Albrechtsen, at det alligevel ikke virker, er det jo rimelig risikofrit. Men hvis det derimod, som nogle har sagt, er for gunstigt, o.k., så kan man jo se på: Hvad er det rimelige leje?

En gulerod vil jo altid koste noget, og vil man gå ind i de overvejelser, kan man sige: Vi skulle gøre det bredere, så det også gjaldt andre grup-

per. Det er jeg meget åben over for. Men nu har debatten jo gået på, at det ville være gavnligt for samfundet, hvis vi fik spredt flygtninge og indvandrere noget. Det ville have en lang række positive virkninger på hele integrations siden. Så er jeg lidt uforstående over for, at man så ikke vil prøve et forslag.

Og der er to muligheder. Den ene fungerer ikke, o.k. Den anden er, at det faktisk sætter en positiv udvikling i gang. Jeg erkender, at det vil koste noget. Men hvis man ikke tør prøve det, ja, så kan man jo fortsat være i den triste situation, at vi har denne ghettoisering, og den kan vi holde mange taler imod, men her er et konkret middel, som er målrettet. Og det er klart, at laver man noget målrettet, kan det kritiseres for, at det er for snævert, o.k. Så lad os prøve på – og det går jeg gerne med til – at gøre det bredere. Men så vil man sikkert sige, at det bliver for dyrt, og så kommer man stadig ind i den argumentation, at man har et problem, som man ikke synes man rigtig vil gøre noget ved.

Men jeg takker endnu en gang for de smukke ord om intentionen. Og så er jeg da spændt på at se, hvilke alternativer, der virker, som andre så vil komme med. Det synes jeg er det interessante spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand: (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven med flere love. (Krav om egen bolig ved familiesammenføring, tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og indsats mod ægte-skaber, der ikke beror på parternes egen fri vilje).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 29/2 2000).